

skulde være moden til Afgørelse, heller ikke her. Jeg har kun udkastet Tanken ved denne Lejlighed som ved adskillige andre, fordi jeg tror, at det er en Tanke, der skal tænkes over og tales om, for at den efterhaanden kan vokse sig stærkere og blive mere og mere klar. Jeg tror, at vi komme ikke uden om dette, at skulle vi en Gang have rolige Forhold paa Arbejds-markedet, skulle vi have afløst Krigen der, ligesom vi ønske den afløst paa andre Omraader, sker det kun ved, at man faar Voldgiftsdomstole, der kunne træffe bindende Afgørelser.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Der er lige saa vel for Købstadkommunerne som for Københavns Kommune fastsat visse Grænser med Hensyn til Stigningen af deres Udgifter Aar for Aar, og saa Købstadkommunerne ere bundne. Men det er ejendommeligt stadig at høre fra de ærede Forslagsstillere, naar de tale om Københavns vanskelige finansielle Forhold, at det netop er paa dette Omraade, at det særligt og afgørende er nødvendigt at spare, nemlig over for Spørgsmaalet om Understøttelse til trængende og om den fri Fattigunderstøttelse. Naar man ser, hvad Københavns Kommune i den Aarrække, hvori dette Spørgsmaal har været for, dog har haft Raad til, er det ret ejendommeligt, at det fra de Herrers Side skal gøres gældende, at netop her er Grænsen, at netop her naa vi det Punkt, hvor de ikke have Raad. Det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) henledte for Opmærksomheden paa, at der er anvendt 4—5 Mill. Kr. aarlig til Byggeudgifter. Om man nu havde sparet noget paa en eller anden Bygning, havde man derved haft Raad til at tage denne Sag op, som her har fundet saa varme Fortalere, navnlig hos det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe).

Det kan heller ikke være rigtigt, at det absolut skulde være umuligt for Københavns Kommune at magte denne Sag. Thi naar de Herrere have stillet dette Forslag om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, og de da ved Siden af eller uden for de fattiges Kasser rundt om i Kommunerne have optaget Københavns Kommunalbestyrelse, maa det vel ogsaa være deres Mening, at Københavns Kommunalbestyrelse skulde opnaa det Gode, som det er tilsigtet, at Kommunerne skulle opnaa ved dette Forslag. Københavns Kommunalbestyrelse skulde altsaa ved at erlægge sit eget Bi-

drag opnaa dette Tilskud af indtil 25 Øre pr. Indbygger fra Statskassen, altsaa med et rundt Tal kunne de gøre Regning paa, at de fra Statskassen kunne faa 100,000 Kr., hvis de selv bevilge 100,000 Kr. Naar dette Lovforslag er vedtaget, vil Københavns Kommune altsaa have Raad til at bevilge 100,000 Kr. til denne Sag. Men hvorfor skal dette være afhængigt af dette Lovforslags Vedtagelse? Hvorfor ikke sige nu ved Vinterens Begyndelse eller Midte: Der gaar mangfoldige arbejdsløse, som trænge til hurtig Hjælp, og nu bevilge vi 100,000 Kr. til dem, saa have de trængende dog disse Penge. Og dersom dette Lovforslag bliver til Lov, faa de 100,000 Kr. til fra Statskassen, altsaa faa de 200,000 Kr. Jeg forstaaer slet ikke, hvorfor det Løfte, som ligger her, om at Københavns Kommunalbestyrelse vil bevilge omtrent 100,000 Kr., skal staa hen, indtil dette Lovforslag vedtages, og hvorfor Københavns Kommunalbestyrelse ikke selv kan yde et saadant Bidrag til sine trængende, før den er sikker paa at faa lige saa meget fra Statskassen.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ovesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3369—72).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Borgbjerg: Den højtærede Indenrigsminister svarede mig under den forrige Sags Behandling. Jeg maa maaske ved denne Sags Behandling have Lov til at replicere ganske kort.